

Lesti Poenia

Hurjaa on ajan riento ja hurjemmaksi vain käy. Muuan huimapää ehdottaa, että kun Leonia erkane postista, postitoimistoissa ruvettaisiin myymään viinaa, jotta jotain ajankulua riittäisi.

Millenniumi on millenniumi, mutta olisikohan silti meno jo vähän liian vauhdikasta. Olemmeko sittenkään valmiita vielä ostamaan viinojamme postista, ainakaan suoraan pulloina? Tosin postipomo Asko Saviaho ehdottaa, että aluksi olisi tarjolla Koskenkorvan lisäksi vain paria viininlitkua, mutta sittenkin ajatus tuntuu aika rajulta. Jos annamme postille pikkusormen, eli viinanmyynnin, se on kohta vaatimassa muutakin: peliluolia, bordelleja ja mitä niitä nyt onkaan.

Ja mitä sitten tapahtuu entisille pitkäripsisille? Sijoitetaanko niihin maitokauppoja tai bingohalleja tai keskiohutbaareja, joita on muutenkin liikaa? Ilmeisesti järkevin ratkaisu olisi siirtää postitoimistot Alkoon, sillä jos viinat siirretään postitoimistoihin, niihin tulee niin mahdottomat ruuhkat, ettei kukaan pysty enää siellä hoitamaan postiasioitaan.

Maltillisempi ratkaisu kohti pulloposteja on se, että viinanmyynti liitetään postin nykyisiin palveluihin ikään kuin kylkiäisenä. Luontevin lähtökohta on tietysti postin perustuote, postimerkki. Sitähän on joka tapauksessa nuolaistava takapuolelta ennen kuin sen voi kiinnittää kirjeeseen. Tuohon nuolupintaan voitaneen aika vähällä vaivalla imeyttää muutama millilitra väkijuomaa, jolloin nuolemisesta tulee suorastaan humalluttava kokemus.

Viinamerkit tietysti maksaisivat vähän enemmän kuin entiset. Esimerkiksi kakkosluokan postimerkki vinetolla voisi olla kymppi, ykkösluokan konjakkiposti jopa pari kymppiä. Tuplaglögillä terästetty joulumerkki asettuisi hinnaltaan ilmeisesti edellisten väliin.

Tällä tavalla saadaan uutta potkua myös ikivanhaan ja vähän tylsään harrasteeseen, postimerkkien keräilyyn. Suomalaiset merkit alkavat mennä kaupaksi kuin häkä myös ulkomaille, ja jostain sinipunaisesta samppanjavirhepainannasta voidaan maksaa pieniä omaisuuksia. Sosiaalipuolelle saadaan uusi, poliittisesti korrekki ilmaisu, kun juoppoja ei tarvitse enää leimata "pav-henkilöiksi" tai "sosiaalirajoitteiseksi", vaan heitä voidaan nimittää reilusti ja neutraalisti "täysiksi filatelisteiksi".

Kun postimerkkiviinakauppa saadaan vauhtiin, voidaan hiljalleen integroida myös muuta kaupantekoa postipalveluihin. Pakettipuolelle sopii aika luontevasti pullojen palautus ja murskaaminen, kantajat voivat siirtyä laatikkokannosta korikantoon ja niin edelleen.

Pitkän päälle voi ratketa myös Postin ja Leonian yhteiselo onnellisella tavalla, sillä tuskinpa Leonia malttaa hylätä sellaista Postia, jossa kauppa käy kuin siimaa. Malliksi pulju pitää tietysti nimetä uudelleen, jotta se näyttäisi dynaamiselta. Uusi nimikin on jo valmiina: Lesti Poenia.

